

Заступниця начальника відділу державного архіву Рівненської області Людмила Леонова розшукала документ, в якому зазначені імена дев'яти осіб, чії останки перепоховані у 1961-му році з тодішнього костелу (нині – органний зал). Зокрема, в документі вказано, що серед них були і рештки тіл представників династії князів Любомирських.

«Я випадково переглядала свої особисті записи, шукаючи зовсім іншу інформацію, а натрапила на запис про номер рішення про перепоховання («Про проведення перепоховання останків тіл, які поховані в підвальному приміщенні бывшего костелу»), – розповідає Людмила Леонова. – Замовила справу з архівосховища і віднайшла цю інформацію. Таке рішення видав виконком Рівненської міської ради депутатів трудящих 9 червня 1961-го року у

Відкрито таємницю останньої дороги князів Любомирських

зв'язку із закриттям костелу і передачею його обласному управлінню культури під кінохроніку. Для виконання цього рішення Виконком утвердив комісію із семи осіб. Зокрема, до неї ввійшли директор музею, працівник міськвідділу міліції, викладач партшколи, завідувач похоронним бюро».

Через десять днів – 19 червня – з підвалу костелу дістали рештки одинадцяти похованих, двоє з яких не ідентифікували через відсутність написів на надгробних плитах. У списку перепохованих вказано такі імена: Йосиф князь Любомирський,

Кароль князь Любомирський, Людвика з Соснівських княгиня Любомирська, Фридерік князь Любомирський, Ксьондз канонік ювілят Томаш Чайковський, Ванда з Любомирських кс. Станіслава Любомирська, Станіслав Любомирський, Зенейда з Холінських Любомирська, Казьо Любомирський.

Тоді ж таки склали акт про те, що рішення виконали.

«В акті про перепоховання зазначено, що труни разом із надгробними плитами поховали на території Дубенського кладовища без зазначення точних координат могил, – говорить науковець. – І поки що це єдина інформація про місце поховання.

стор.

Закінчення
читайте на

3

Відкрито таємницю останньої дороги князів Любомирських

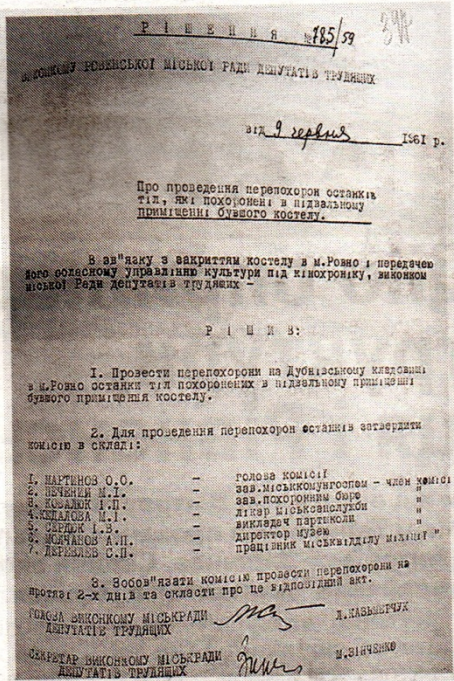
(Закінчення. Початок – на 1-й стор.)

Зателефонувала у Рівненський спецкомбінат – колишнє похоронне бюро – і мені його керівник підтвердив, що запис про перепоховання таки є. Але більше він нічого не став казати, бо, за його словами, «це конфіденційна інформація».

Я ж вважаю, що термін тієї «конфіденційної інформації» давно вийшов, адже особа померла. Звичайно, я розумію, що, з іншого боку, держава повинна захищати конфіденційну інформацію людини. Але та інформація важлива для суспільства.

Я думаю, що громадськість буде звертатися до Рівненської міської ради, щоб отримати детальнішу відповідь від спецкомбінату, або, навіть, провести розкопки залишків перепоховання».

Також Людмила Леонова розповіла, що раніше місто Рівне (також Дубно й Острог) було приватновласницьким

містом. Рід князів Любомирських був таким собі «власником» Рівного впродовж 200 років, відповідно, активно займався розвитком міста.

«Кожна людина має право бути гідно похованою. Думаю, варто зробити або пам'ятник, або меморіальну дошку для тих осіб, які впродовж десятків років розбудовували наше Рівне. Зокрема, Юзеф Любомирський добував замок, створював благоустрій міста; Фредерік Любомирський – будівничий першого в історії Рівного середнього навчального закладу – Рівненської реальної гімназії; Станіслав Любомирський – провів у Рівне електричне освітлення.

Це буде доповненням до нашої місцевої історії. Й, взагалі, це буде достойним закінченням історії тієї чи іншої людини із роду Любомирських».

• Олександра Нагорна

